

Ἡ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ. 10

500

Μ' αὐτὸ τὸ φύλλο βρὲ παιδιὰ σφαλῶ τὰ πεντακόσια!
Πῶς πῶς, τί στίχους ἔγραψα! ὦ ῥάθει! εἶναι γρόσια,
ποῦ νὰ μὲ θέλῃς σήμερον ὁ ἀργυρὸς τοὺς ἥχος
καὶ ὄχι ποῦ μ' ἐξεθέσσε ὁ κατ' ἀνάγκην στίχος!

Θυμῶμαι πῶς τ' ἀρχίνησα καὶ πῶς τὸ βλέπω τώρα!
Σὰν ψέμματα μοῦ φαίνεται, σὸν ὄνειρο μικρὸ,
πῶς ἔχω μὲ τὴ Μοῦσα μου δεκάξη χρόνων γνώρα
καὶ ἔγγρασα μ' ἐδούτην ἀπὸ παιδὶ μικρὸ!

Τίποτε δὲν ἐξέστησα μαζὺν τῆς τόσα χρόνια.
Κι' ὅλες αὐτὲς τῆς συνδρομῆς μὲ τὰ ναπολεόνεια,
τῆς πέτρις ἀπαιτητικῶς καὶ θάλασσα τῆς κάνει
μὲ τυπογράφους, μὲ χαρτιὰ, μὲ πένες, μὲ μελάνι.

Ὁ μαῦρος ὁ πατέρας μου ἀπὸ τὸ πρῶτο φύλλο
ποῦ ἔβλεπε τοὺς κόπους μου ν' ἀνθίζονε μὲ ξύλο,
μετὰ πολλῆς ἐπιμονῆς καὶ φασμάρας δακτύλου,
μῶλεγε « ὅσε το' ἀλαλγὲς ἂν θέλῃς νὰ γλυτιώσῃς!

Ἀλλὰ ἐμένα μ' ἔσχωρε ἡ Μοῦσα ἡ ἀστεία.
Μ' ἐξύλιζ' ὁ πατέρας μου μ' ἐβάσταε νηστεία,
τὴν ἱερὰ ἐξέτασι ἐγνώρισα μαζὺν τοῦ
μὰ τίποτε δὲν ἴσχυσε νὰ σώσῃ τὸ παιδί του.

Πάντα ἡ Μοῦσα μ' ἔσχωρε. Μὰ τί κακὴ ποῦ ἦτο!
Μ' ἐσοφύρωσε στὴ φυλακὴ καὶ μ' ἐκλείσε στὸ Τρίτο!
Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ μέσ' τοὺς ὑγροὺς τῶν καταδίκων τοίχους,
ἐλθονοῦσα τὴ ντροπὴ γὰρ νὰ θυμῶμαι στίχους.

Ἦθ' ἂν γὰρ βολετὸ τὴ Μοῦσα νὰ ζωήσω
« τὰ πεντακόσια τάφτασα, μὰ ποῦ θὰ σταματήσω; »
Ἀλλ' ἂν ἡ Μοῦσα δὲν μιλῇ, μαντεύω τί μοῦ λέει
« θέλεις σταμάτα, θέλεις μὴ, ἡ Μοῦσα θά σε ἀλαίη! »

Μ. Μ. Φ. Τ. Σ.

Ὁ Γιάννης καὶ ὁ Μαρῆς
μιλοῦνε καὶ ἀπορεῖς.

Γ.— Ἐρεῖς ἱγγλέζικα μοσέ;
Μ.— Τὰ καταφύγετα Γιάννη.
Γ.— Πάρε λοιπὸν τὴν πένα σου πάρε καὶ τὸ μελάνι
καὶ πρόσχε τὰ κόμματα, τοὺς τόνους, τὰς τελείας
νὰ γράφωμι ἕνα ἔγγραφο σὺν ναύαρχο το' Ἀγγλίας
καὶ νὰ εὐχαριστήσωμε τὴν ἐξοχότητά του
πῶς τοῦ μᾶς ἐδόξασε μὲ τὰ πληροματὰ του
τὰ εὐγενῆ, τὰ τέκνιλιαν καὶ πεπολιτισμένα,
τὰ πάντοτε φαιδρότατα καὶ λίαν μεθυσμένα.

Καὶ νὰ προσέξῃς μασκαρῶ,
ῥάχουν οἱ λόγοι σου σιγῶν
καὶ πρὸ παντὸς νὰ κρατηθῇ ὁ σεβασμὸς καὶ ἡ τάξις
Μ.— Πῶς ν' ἀρχινήσω;
Γ.— Ἄρω γώ! Ἐσὺ νὰ τὰ συνιᾷς
καὶ βάλε τίτλο σὴν ἀρχὴν ποῦ κἄπως νὰ χτυπήσῃ.
Μ.— Ροῦλ ἱγγλὶς φάιν' ἀντιμωλ.
Γ.— Πολὺ ὠραία πάει.
Νὰ βάλλῃς δμως βρὲ Μαρῆ
θανμαστικὸν σὺν τέλος,
δίδει τὰ παρατηρεῖ
αὐτὰ ὁ Σταματέλος.

Μ.— Φόρ δι' οὐδὲν τοῖς τοῖς...
Γ.— Νὰ μοῦ πῇς τί λέει.
Μ.— Γράφω πῶς ἐμεθύσαμε πολλοὶ γενεαλογίαι
καὶ πέλας ἐγίνηκε ὁ κεντρικὸς μας δρόμος
ἐκ διαφύγετο ἔμμετο...
Γ.— Τὰ γράφεις ἀποτόμως

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΟΝ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΟΝ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α.Ε. Σ.Υ. 41 Φ. 1. 0047

καὶ θὰ παρεξηγήσουνε τὴ συμπεριφορὰ μας
ἂν γράψουμε γιὰ ξερατὰ μέσ' τὴν ἀναφορὰ μας.

Μ.— Μ' αὐτὰ προπάντων φέρουνε τὴν ἀσχημιὰ στὸν τόπο
καὶ πρέπει νὰν τὰ γράψουμε.

Γ.— Μὰ γράψε τα με τρόπο!

Νὰ γράψης πὼς τὰ μέγιστα θὰ μᾶς ὑποχρεώσῃ
ο' ὅλα του τὰ πληρώματα διαταγὴ νὰ δώσῃ
δοάκις ἀφ' τὰ μέρη μας συμβαίνει νὰ περνᾶνε
νὰ πίνουν ὅσο θέλουνε ἀλλὰ νὰ μὴν ξερνᾶνε,
οὔτε καὶ νὰ γυρίζουνε στῆς χώρας τὰ καντούνια
νὰ πέρουν πειπονόφλουδες νὰ τρώνε σὰ γουροῦνια.

Μ.— Μὰ τὰ γουροῦνια ποῦ μοῦ λὲς εἶνε χυδαῖα φρεῖς!

Γ.— Γράψε τα με συχώρεσι γιὰ νὰ τὰ μετριάσῃς.

Σοῦπα νὰ φχαριστήσουμε
τὸ ἀγγλικὸ στοιχεῖο,
κι' ὅχι νὰ πᾶ νὰ βροῖσσουμε
τὸ ξένο ναυαρχεῖο!

Μ.— Γράφω λοιπὸν ἐγκώμια πολλὰ στὸν ἀρμιράγιο
ποῦ στέρνει πλοῖα διαρκῶς
καὶ ἡ βαρέλες γενικῶς
ἐλάβανε κουράγιο

καὶ ἂν κανέναν βουλευτὴς δὲν προνοεῖ γιὰ δαῦτες,
ἀδιόζουνε μολημερνὰ μὲ τοὺς ἑγγλέζους ναῦτες.

Γ.— Φχαρίστησε τὸ ναύαρχο ποῦ μᾶς συγχροῦνται
καὶ μὲ τὰ πλοῖα του ξυπνᾷ τὸν κόσμο ποῦ κοιμᾶται
ἀμέριμος καὶ ἡσυχος πὼς ἡ Ἑλλὰς θὰ ζήσῃ
μὲ τὰ λαχεῖα τῆς δραχμῆς τὰ πάντοτ' ἐν πωλήσει
καὶ μὲ τοῦ βασιλέως τῆς τὸν καρπερὸ τὸ θρόνο
ποῦ τρεῖς πριγκηπόπουλα γεννάει κάθε χρόνο
καὶ συνωδὰ τῶν διεθνῶν δικαίων καὶ κανόνων,
μᾶς μέλλει νὰ δουλεύουμε γιὰ τοὺς πριγκήπους μόνον.

Φχαρίστησε τὸ ναύαρχο καὶ ὅλες τῆς φρεγάτες,
ἀπ' ὄνομα τοῦ Φαρακιοῦ πῶδινε τοῖς πατάτες,
κι' ἀπ' ὄνομα τοῦ Λαμπρυνοῦ κι' ἀπ' ὄνομα τοῦ Φώτη
ποῦ τοῦδιναν κι' ἐπίνανε μοσκάτο μὲ τὸ μπότη,
καὶ γενικῶς ἀπ' ὅλους μας τοὺς καποπατριῶτες
πῶπαρτρέχανε γι' αὐτὰ κι' ἐβίαζαν τῆς κότιτες
κι' ἐκ μέρους τοῦ γεωργικοῦ λαοῦ τοῦ Ληξουρίου
ποῦ κολοκύθια τοῦφερνε μεγέθους πελωρίον.

Φχαρίστησε τοὺν ἄγγλωνε τὴ ναυτικὴ χορεία
ἐκ μέρους ὅλου τοῦ κοινοῦ
ἀλλὰ κι' ἐκ μέρους τοῦ Σπανοῦ
π' ἀνοῖξε σ' ἓνα στένωμα κι' ἐκεῖνος μινυραρία.

Μ.— Κι' ἐγὼ συνέβη νὰ περνῶ
κι' ἄκουσα ξάφρον τὸ Σπάρδ
νὰ λέει γὰρ, νὰ λέει πὸ
μὲσα σ' ἐκεῖνο τὸ σταθ
ποῦ ὄνομα δὲν ἔχει
κι' ἐν τούτοις ἀπὸ καίθερε ὁδὸς ὁ στόλος τρέχει.

Γ.— Φχαρίστησε τὰ θωρηκτὰ καὶ τὰ τορπιλοβόλα
π' ὀλοταχῶς ἐτρέχανε μεσ' τὸ σοκάκι ὅλα
καὶ θόρυβος ἐγένετο δαιμονιώδης λίαν
προσβάλλων ὀπωσδήποτε τὴν αὐστηράν Ἀγγλίαν
κι' ἐμᾶς ποῦ γειτονεύουμε μ' ἐκεῖνο τὸ πορτόνι.

Μ.— Τραβάτε τα γειτόνοι!

Γ.— Σκάσε μωρὲ δεοῦτελο ποῦ θὰ κοροϊδέψῃς!

Μ.— Μ' ἀφοῦ δὲν εἶναι δυνατὸν γιὰ τὰ ξεγειτονέψῃς,
ῥφειλες μετὰ στωϊκῆς νὰ μένης ἀπαθείας,
νὰ βλέπῃς ἐκ τοῦ σύνεγγυς αὐτὰς τὰς συνηθείας.

Γ.— Πολλὲς φορές μὲ τὰς ἀρχὰς τοῦ τόπου τὰς οἰκείας
ἔιπες νὰ μιλήσουμε
γυρεύοντες νὰ λύσουμε

τὸ σκανδαλώδες πρόβλημα αὐτῆς τῆς συνοικίας,
ἀλλὰ τὸ πρόβλημα, Μαρεῖ, λύσι καμμιὰ δὲν ἔχει
ἐνόςφ τοῦ ἐνοίκιον τοῦ νοικοκύρη τρέχει,
κι' ἐνόςφ οἱ φιλέοργοι μαζεύονται σιὴν κἀχη.

Μ.— Πρέπει νὰ γράψουμε κι' αὐτὰ στὸ ναυαρχεῖον;

Γ.— Ὅχι!

Αὐτὰ νὰ ἰδιαίτερα ζητήματα βρὲ χάχα
ποῦ πρέπει νὰν τὰ ξέρονμε ἐγὼ καὶ σὺ μονάχα.

Μ.— Τί ἄλλο θέλεις τὸ λοιπὸν νὰ γράψω τοῦ ναυάρχου;

Γ.— Γράψε του γιὰ τὴ σύγκρουσι δημάρχου καὶ μοιράρχου,
κι' ἀπ' ὅλα τὰ συμβαίνοντα τὸ ζεζονμὲ νὰ πάρῃς,
γιὰ νὰ δοθῇ ἀναφορὰ ὡς δίδεται συνήθως,
γράφτον πὼς μετατίθεται ὁ κύριος Πρινάρης
καὶ φθάνει ὁ Σταυρόπουλος μὲ ἄνθος εἰς τὸ σιγῆδος,
κι' ἀφοῦ τὰ θαλασσοῦσαμε
μ' αὐτὰ π' ἀνακατώσαμε
τὰ νέα τὰ ποικίλα,
γράφτον καὶ γιὰ τὸν καφφενὲ πὼς ἔμεινε τοῦ Μήλα.

Καὶ τέλος κάμετο γνωστὸν
στὸν ναύαρχον τὸν ἀγαστὸν
ἢ καὶ στὸν Ἑδονάρδο,

πὼς ὑπουργὸ καινόργιονε θὰ κάμουν τὸ Λομβάρδο
εδρόντες σπουδαιότερη γιὰ τὸ Στεφάνου θεοῖ
ποῦ δίχως ὑπομίσθιο νὰ μένῃ δὲν τ' ἀρέσει.

Μ.— Μὰ στέκει νὰ σκοτίσουμε, βρὲ Γιάννη, τὴν Ἀγγλίαν
μ' αὐτὰ τὰ συνηθέστατα ἑλληνικὰ γελοῖα;

Γ.— Μὰ γράψε τον τοῦλάχιστον τὴν εἶδησι τὴν ἄλλη
πὼς ὁ Σουλτάνος στὸ Γιλδίξ ἐκάλεσε τὸ Πάλλη
καὶ τῆς Ἑλλάδος φαίνεται λαμπρὸν τὸ κιοιμέτι
τώρα π' ἀγαπηθήκαμε ἀπὸ τὸ Μονχαμέτη
καὶ ἀπὸ κάθε Τουρκαλᾶ ποῦ πρὸ ἐτῶν ὀλίγων
ἔβανε σι' ἀδελφάκια μας μαχαῖρι κατσεπίγον.

Μ.— Κι' αὐτὸ νὰ τὸ κρατήσουμε κρυφὸ ἀφ' τὴν Ἀγγλίαν,

γιατὶ τὴν ἐξανάχαμε τοῦ Τούρκου τὴν γλίττα
κι' ἐπὶ τὸ ὅλως ἤλπιζε μ' αὐτὴ νὰ καίτῃ ὅλο,
εἶδε τὸ αἶμα ἔξαφρα θνητῶν καὶ τὸν ὄλο
δὲν πρέπει ν' ἀναφέρουμε καθόλου γιὰ τὸ φίλο.

Γ.— Ὑπογράψε τὴν λοιπὸν καὶ φέρετ' νὰ τὴν ατεῖλω.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

καὶ πρόσθε τῇ φέρεμα σου ἵσταναι καλογραμμένη
καὶ μὴ τυχὸν σοῦ μπερδεύτῃ μὲ τὴν περισιπωμένη
γὰρ νὰ μὴν πάθῃς μπουνταλᾶ
τοῦ Χαλικιά τὸ πρᾶμμα,
ποῦ δὲν τὴν ἔβανε καλά
κι' ἐπαύθη ἐν τῷ ἔμα!

Ὁ Ἀστυνόμος ὁ τρανὸς
καὶ ὁ Μαρκῆς ὁ ταπεινός.

M.— Σᾶς προσκυνῶ κύρ μοίραρχε.

A.— Καλῶς τὸν κατεργάρε.

M.— Ἦθελα καπετάνιο μου νὰ μῶκανες τὴ χάρι
νὰ μῶλεγες πῶς θὰ λυθῇ τὸ ζήτημα ποῦ ξέρετε
μὲ τὸ ὁποῖον καὶ ὑμεῖς ἀδίκως ὑποφέρετε
κι' ἐγὼ πολὺ περισσότερο γὰρ χάρι σας λυποῦμαι
ἀκούων τὰ δυσάρεστα....

A.— Ἀμ' κάτσε νὰν τὰ ποῦμε.

=

Ἐγὼ νὰ μάθῃς φίλε μου καὶ νὰ γνωρίζῃς δι,
ὡς ἔγγονος τοῦ ἥρωος ἐκείνου Διοβουνηώτη,
ποῦ ἔδωσε τὸ αἷμα του στὸ ἔθνος μας θυσία,
κρατῶ ψηλὰ τὸ μέτωπον ἐν τῇ ὑψηροσίᾳ
καὶ δὲν ἀνέχτηκα ποτὲ ὡς τόσοι κι' ἄλλοι κοῦφοι
νὰ γείνω τῆς πολιτικῆς ποῦ λένε κλωτσοσκοῦφι.
Ἦ δρᾶσις μου ἡ διαρκὴς καὶ πάντοτε ταχεῖα
συνέλαβε διάφορα κακοποιὰ στοιχεῖα
κι' ἔχω καὶ ἄλλα κατὰ νοῦν στὴ χάφι νὰ στριμώξω.

M.— Ὅλα νὰ τὰ συλλάβετε ἀλλὰ ἐγὼ νὰμ' ὤξω!

=

A.— Οὐδέποτε ἠθέλησα καθὼς σοῦ εἶπα πάλι
ἐνώπιον πολιτικοῦ νὰ κύρω τὸ κεφάλι.
εὐθὺς καὶ ἀμερόληπτος τοῦ ἔθνους στρατιώτης,
δὲν ἐδακτυλοδείχτηκε ποτὲ ὁ Διοβουνηώτης.

M.— Μὰ πῶς λοιπὸν οἱ σύμβουλοι μεθ' ὅσης προθυμίας
καὶ ἐν ψηφίσματι γοργῶ
ἐγράφανε στὸν Ὑπουργὸ
πῶς ἔπρεπε τὸ γόητρον τὸ τῆς ἀστυνομίας;
Τόσο νὰ παρεξήγησαν οἱ σύμβουλοι τοῦ Δήμου
τὴν ὄντως θείαν δρᾶσιν σας;

A.— Ἀμ' ξέρω βρε παιδί μου!

=

M.— Κι' ἂν ἴσως μὲ τὸ δήμαρχο συνέβῃ νὰ μαλώσετε
ἐνεκα μὲ τὸ δίκαιο ποῦ δὲν τοῦ τὸ ἐδώσατε,
ἢ καὶ δι' ἄλλες ἐθνικὲς μεγάλες ἐργοσιές
ποῦ μεταξὺ σας ἔχετε ἐσείς ἢ ἐξουσίες,
πῶς εἰς αὐτὸ τὸ ψήφισμα πῶφερε τόση λέπη
ὕπερβαν καὶ οἱ τέσσαρες ἀντίθετοι τοῦ Πίπη;

A.— Τοὺς γέλασε βρε μάτια μου! Ἀν ξέρεις τὴ κοινὴ
σοῦ εἶν' αὐτὸς ὁ δήμαρχος ποῦ μοῦ χτυπᾷ τὴν δρᾶσι!

M.— Κι' ὁ Δελαπόρτας ὁ γιατρὸς
πῶρόριε τὰ γιαλιά του,
ἀνέκαθεν ἀντίθετος τῶν ἰδεῶν τοῦ Πίπη,
δὲν ἔβλεπε τί ἔκανε κύρ ἀστυνόμω;

A.— Ντίπυ!

M.— Κι' ὁ Νιφοράτος ὁ Λουκᾶς κι' αὐτὸς δευτέρως φίνος...

A.— Στραβώθηκε κι' ἐκεῖνος!

=

M.— Λυποῦμαι ποῦ εἰς βάρος σας ἐστραβώθηκαν ὅλοι
κι' ἔγινε λάθος φοβερὸν ἐν ἀλανθάστῳ πόλει.

A.— Γι' αὐτὸ λοιπὸν τὸ φοβερὸν
καὶ γι' ἄλλα φοβικαλέα
ἐμάλωσα πρὸ ἡμερῶν
μὲ τὸν εἰσαγγελέα

καὶ μετὰ βίας, φίλε μου, μιλῶ καὶ τοῦ νομάρχου.

M.— Μ' ἀμφισβολία μοίραρχε, καμμία δὲν ὑπάρχει
πῶς εἶσι ὅπως ἐννοεῖς στὰ ντιρία νὰ βαδίσῃς,
δὲν θὰ μπορῇς μὲ τὰς ἀρχὰς ποτὲ νὰ συμφωνήσῃς.

=

A.— Ἀ φίλε μου! Εἰς τὰς ἀρχὰς ποτὲ δὲν ἐπιτρέπω
νὰ μὲ νομίσουν ὄργανον....

M.— Τί μοῦ τὰ λές; Τὰ βλέπω.

A.— Θέλω μονάχος πάντοτε νὰ ἐποπτεύω σ' ὅλα,
σιὰς ὀρνίθας, σιὰ κρέατα, σιὰ χόρτα, σιὰ μπριζόλα,
καὶ μ' ὅσους σιὰ γραφεῖα μου ὑφισταμένους νάχω
ἐμὲ παντοῦ καὶ πάντοτε θὰ συναντᾷς μονάχο,
καὶ ἀπορῶ πῶς διάβολο στὸν τόπο σας συμβαίνει
κανεὶς αὐτὰ τὰ πράγματα νὰ μὴν καταλάβῃ!

=

M.— Ἐγὼ τὰ ἐκατάλαβα κύρ ἀστυνόμω ὅλα
καὶ ἀποδίδω τὸ κακὸ

σὲ καθαρῶς πολιτικὸ

ποῦ λένε τιραμόλα,

καὶ πονθενά, πιστεύσατε, δὲν βλέπω τ' ἀδικὸ σας
μ' ἂν ἤμουνα καθὼς ὑμεῖς
νάχω τὸ ἔϊφος τῆς τιμῆς,

καὶ πάμπαν ἐνδοξότατον καθὼς ὁ ἰδικὸς σας,
οὔτε στιγμή δὲν θάμυνα ὑψηρῶν ἀνθρώπων
παρεξηγήσαντας οἰκτρῶς τοὺς διαρκεῖς σας κόπους
γὰρ τὸ ψωμί, γὰρ τὸ τυρὶ καὶ γὰρ πολλὰ ἀκόμη
ποῦ χίλια βάσανα γι' αὐτὰ τραβοῦν οἱ ἀστυνόμοι.

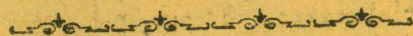
A.— Ἀμ' εἶσι νιέ! Πέστο καὶ σὺ πῶς διαρκῶς παλέω
μ' αὐτὰ τὰ βρωμοτρόφιμα.

M.— Μπορῶ νὰ μὴν τὸ λέω!

Νὰ ξέρῃς καπετάνιο μου πῶς ἔχω τὴ συνήθεια
ἀνεξαρτήτως κόμματος νὰ λέω τὴν ἀλήθεια.
Κι' ἡ καθαρὰ ἀλήθεια ἐπὶ τοῦ προκειμένου
εἶναι πῶς ὄντως τοῦ κοινοῦ πολὺν τεταραγμένου
πῶφθάσανε τὰ πράγματα σ' αὐτὴν τὴ βρωμοθέσι,
πρέπει ὁ ἕνας ἐξ ὑμῶν νὰ βγῇ ἀπὸ τὴ μέση.

A.— Πρὸ ἡμερῶν μετὰθεσιν ζητῶ ἀγαπητέ μου.

M.— Δὲν ἔλα ναὶ σὺ γιὰς τὰς βεβαίως πρὸς μου,
γιατὶ ὁ σὺν ἡλθας κι' ἐμπήκατε σιὴν δρᾶσι,
ἐμὲ κατέρας σταυρωτῆς δὲν ἦλθε νὰ μὲ πιάσῃ,
ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ δήμαρχος δὲν εἰμπορεῖ νὰ φύγῃ,
ἀπαχωρήσατε ὑμεῖς κι' ἡ διαμάχη λήγει!

M.— Ὡστε λοιπὸν μὲ γέλασά ἔκαμε τὴ δουλειά του;

A.— Τοὺς ἐξηπάτησε οἰκτρῶς!

BISCUITS

Τριανταφυλλάκι άνοιξης γλυκειάς
μέ δροσιά μοσχιᾶς.

Στά χρυσά μαλλιά της
κάθεται επιβάτης
μιά σαρόλιτ σερί !
Τι ματάκια τρέλλα,
τι γλυκειά κοπέλα !
Μπισκουί μα ρί !

Ρόδου έχει χρώμα
ή γλυκειά ξανθοῦλα.
Τι κερένιο σώμα !
Τι χρυσή νυφοῦλα !
Μάτι π' όπου πέση
γίνεται φαγάνα.
Φοβερά μ' άρέσει !
Μπισκουί μπαν-ά ν α !

Εἰς τὸ βῆμα τελειότης.
Όλη χάρις καὶ λεπτότης.
Χρῶμα ἔχει νὰ δανείσῃ
δ' ὅποια πρόκειται ν' άχνίσῃ.
Ζηλευτή, κάμαρωμένη
καὶ προσόντα φορτωμένη.
Τι κορίτσι σπάνιο !
Μπισκουί ο ὕ ρ ά ν ι ο !

Λίαν άρνουβῶ ντυμένη
καὶ πολὺ χαριτωμένη.
Κοῦκλα στὸ κορμί μονάτη,
πάντα φρέσκα, πάντ' άφράτη.
Ἡ ματιά της
κι' ἡ καρδιά της,
εἶναι ζάχαρι καὶ μέλι
Ἰγγλὺς φάιν μπισκοτέλι !
Φλάκ-Φλούκ.

ΑΔΕΙΑΙ ΓΑΜΩΝ

Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Ἐπισκοπῆς
ἔκδοθησαν κατὰ τὸ πρῶτον δεκαπεν-
τήμερον τοῦ Σεπτεμβρίου αἱ ἑξῆς άδει-
αι γάμων διὰ τὰς ἐξῆς τῆς νήσου.

Παναγῆς Ἀλυσανδράτος, Ροδό-
θια Ψαροῦ. (Μακρυνάτικα)

Εὐάγγελος Δρακάτος, Φερηνίκη Δρα-
κάτου, (Τρωγιανάτα)

Σωτήριος Φωῆς, Ἀγλαία Μηνέτου.
(Σβορώνάτα)

Γεράσιμος Α. Μαυροκέφαλος, Σο-
φία Γαυτοπούλου. (Πλαγιά)

Ἀλέξανδρος Ἰωαννάντος, Μαρία Του-
μάση. (Μαντζαβινάτα)

Θρασύβουλος Μαρκέτος, Ραζαλία
Μαρκή. (Μοντεσαντάτα)

Σπυρίδων Μαρκέτος, Ἀθανασία Δη-
μάτου. (Κορίαντα)

Παναγῆς Θεοδωράτος. (Μονοπωλά-
τα) Ἀγγελική Γρεκούση. (Δεματορά)

Παναγῆς Μαζαράκης, Ὁραιάνθη
Μαζαράκη. (Δειληνάτα)

ΕΞΩΡΑΪΣΜΟΙ

Δὲν πρόκειται περὶ τῆς πλατείας, κύ-
ριοι, οὔτε διὰ τὸ ἀνθ' οὐστ' αἰσιον Νά-
πιαρ.

Σὰς πέραν μου πέραν τοῦ Ἀ-
γίου Νικολάου διὰ νὰ εἰσελθῶμεν εἰς
τοὺς κήπους τῆς Γεωργιῆς Σχολῆς καὶ
νὰ θαυμάσωμεν τὴν φύσιν καὶ μίαν πα-
ραφύσιν ἀναιδείαν.

Πρὸ ὁλίγων ἡμερῶν, ὥς φαίνεται ἐκ
τῶν νοσῶν ἔχεται γείων, ἐνῆν ἔδω
ἡ ἐπίπλωσις τοῦ πενιχροῦ δωματίου ἀπο-
θανόντος φθισικοῦ.

Τὰ ἐνδύματα ὑπέκνυαν εἰς τὴν δύνα-
μιν τοῦ παμφάγου πυρὸς καὶ δὲν βλέπε-
τε παρὰ μόνον τὴν τέφραν των, τὰ ἄγγελα
ὅμως δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ὑποκύνουν ἄλ-
λὰ μόνον νὰ μαυρισθοῦν ἐκ τῆς φλογὸς
καὶ δι' αὐτὸ τὰ βλέπετε φέροντα τὸ να-
ταμέλανον χρῶμα τοῦ ἀλατος τοῦ Μονο-
πωλείου.

Βεβαίως καὶ διὰ τὸν ἔξωραϊσμόν αὐτὸν
θὰ ὑπάρχῃ κοινὸν ἐν τῷ προϋπολογι-
σμῷ τοῦ Δήμου.

Θὰ εὐαρεστηθῇ λοιπὸν ὁ κ. δήμαρχος
νὰ μᾶς γνωρίσῃ τί δαπανᾶται ;

Ἡ μᾶλλον εἰς ποῖον φιλοπρόδοον ἐγκέ-
φαλον ὀφείλει τὸν ἔξωραϊσμόν τῆς ταῦτον
ἡ κεντρικωτέρα ὁδὸς τῆς πόλεως ;

Καὶ τὴν λέγομεν κεντρικωτέραν, διότι
ὑποθέτομεν ὅτι οἱ ἄπειροι χωρικοὶ ποῦ
τὴν περνοῦν, εἶναι καὶ αὐτοὶ ἄνθρωποι
ὅμοιοι καὶ ἴσως καλλίτεροι τῶν ἀνθρώ-
πων τῆς κεντρικῆς πλατείας.

Δὲν ἐπιμένω νὰ σῶς κρατήσω περισσό-
τερον εἰς αὐτὸ τὸ ἀποτροπαικτικὸν θέαμα,
διότι τώρα εἶναι ἡ ἐποχὴ κατὰ τὴν δ-
ποίαν θὰ ψηφισθῇ ἡ ἐπιχορήγησις διὰ
τὴν ὁπερὲν !

Διαβάτης.

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ
ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

— Ἀφίκετο ἐκ Σεβαστοπόλεως ὁ
ἐκεῖ ἐγκατεστημένος συμπολίτης μας κ.
Διονύσιος Νεόφυτος ἐργαστασιάρχης.

— Διατρίβει παρ' ἡμῶν ὁ ἐν Πόρτ
Σαῖδ διαμένων συμπολίτης μας κ. Γερά-
σιμος Ἀλεξανδράτος.

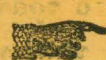
— Ἐπίσης ἀφίκετο ἐκ Πειραιῶς ὁ κ.
Γεράσιμος Φραγκόπουλος πλῆμης.

— Ἀπεβίωσεν εἰς Φαρακλάτα ἐν
ἡλικίᾳ 98 ἐτῶν καὶ διατηρῶν ὅλας τὰς
αἰσθήσεις του, ὁ ἀγαθὸς γέρον Γρηγόριος
Ἀλεξανδράτος πατὴρ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ
διαμενόντων ἀδελφῶν Ἀλεξανδράτῳ εὐ-
καὶ συλλυπητέμεθα.

— Ἀφίκετο μετὰ τῆς ἀξιοτίμου κυ-
ρίας του ὁ ἐγκριτὸς ἡμῶν συμπολίτης κ.
Γεώργιος Φ. Σβορώνος δικηγόρος ἐν Ἀ-
λεξανδρείᾳ.

— Εἰς τὴν ἐν τῇ προκυμαίᾳ εἰκίαν
τοῦ κ. Σπινέλη ἐγκατεστάθη τὸ Σενοδό-
χεῖον τῶν Πατρῶν τοῦ κ. Θ. Βεργωτῆ
μὲ ὅλους καινευρηγὲς ἐπιπλα καὶ ἀπαράμιλ-
λον καθριότητα.

— Πωλεῦνται εἰς συνεικίαν Πλάκας
καὶ ἐναντι τῆς ἐκκλησίας Ἀγ. Ἰωάννου,
ὅσο συνεχεῖς ἀνώγειαι εἰκίαι μετὰ πολ-
λῶν παραρημάτων. Τὸ ἐμβυζὸν τοῦ
οἰκοπέδου ἐν γένει, ἀνέχεται εἰς 850
τετρ. μέτρα, ὀριζόμενον πανταχόθεν ὑ-
πὸ δημοσίων ὁδῶν. Πληροφορίαι παρ' ἡμῶν

Σ. ΜΑΤΑΡΑΓΚΑΣ

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΗΣ

Μεγάλῃ ποικιλίᾳ ὑφασμάτων ἀ-
παραμύλλων καὶ νεωτάτων.

ΕΦΘΑΣΑΝ ἐκλεκτὰ κοστούμια
ἀπευθείας ἐξ Εὐρώπης.

Εὐκολία τῶν ἐνδυομένων ἀληθῆς
καὶ πρωτοφανῆς.

Η ΕΡΓΑΣΙΑ ΓΝΩΣΤΗ

ΡΑΦΕΙΟΝ ΑΒΛΙΧΑΚΗ

Ἐκομίσθησαν τέλειαι συλλογαὶ ὑ-
φασμάτων εἰδικῶν τελευταίας μόδας
διὰ κοστούμια, ἐπανωφόρια, σμόκιν
ῥεδινγκότες κ.λ.π.

Τιμαὶ ἀσυναγώνιστοι

Ἐφαρμογὴ πάντοτε ἡ καλλιτέρα

ΔΟΚΙΜΑΣΑΤΕ

Ἐπίσης εἰς τὸ τμήμα γυναικείων
εἰδῶν παρελήφθησαν μεγάλαι συλ-
λογαὶ ὅλων τῶν εἰδῶν τελευταίας
μόδας.

Γούστο καὶ τιμαί, ὥς
γνωστὸν ἀπαράμιλλοι.

Φελλάδες ὁλομᾶλλιναι εἰς δια-
φόρους τιμὰς ἐξαιρετικῶς
ἐφθινάς.

ΑΝΩΤΕΡΟΝ

ΠΛΗΡΕΣ ΠΑΡΘΕΝΑΓΟΓΕΙΟΝ

ΔΗΜΗΤΡΟΣ ΡΑΖΗ

Τὰ μαθήματα ἤρξαντο εἰς ὅλας
τὰς τάξεις. Αἱ ἐγγραφαὶ ἐξακολου-
θοῦν μέχρι τέλους τοῦ μηνός.

Ἡ ἀριστοῦχος νηπια-
γωγὸς Δις Ἀσπασία Σταμα-
τιάδου, προσελήφθη ἐξ Ἀθηνῶν
διὰ τὸ Νηπιαγωγεῖον μας, διαι-
τωμένη ὥς καὶ ἡ Γαλλίς διδασκά-
λισσα ἑνὸς τοῦ Καραγιάνος.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΠΡΟΒΕΤΑΙ ἐν τῷ ὁδῷ Στ. Με-
ταξά καὶ ὀπισθεν τοῦ Ἀγ. Γερασίμου
ἀνώγειος καὶ λίαν εὐρύχωρος εἰκία τοῦ
κ. Α. Ματιάτου ἐν ἣ κατοικεῖ ἡ κ.
Καλλιγᾶ. Πληροφορίαι παρ' ἡμῶν.